

15682 LLEI 28/1999, de 16 de juliol, per la qual es concedeix un crèdit extraordinari, per un import de 9.393.184.038 pessetes, per al pagament d'indemnitzacions derivades de l'esfondrament de la presa de Tous, d'acord amb la sentència del Tribunal Suprem de 15 d'abril de 1997, i s'adopten determinades mesures addicionals a les establertes pels reials decrets llei 4/1993 i 10/1995. («BOE» 170, de 17-7-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La sentència de la Sala Segona del Tribunal Suprem, de 15 d'abril de 1997, va declarar la responsabilitat civil subsidiària de l'Administració de l'Estat i, en conseqüència, va imposar l'obligació de pagament de les indemnitzacions derivades dels danys produïts per l'esfondrament de la presa de Tous (València), el dia 20 d'octubre de 1982, i va determinar que la quantificació de les indemnitzacions es fixés en el tràmit d'execució de sentència.

Aquesta execució s'ha efectuat mitjançant la interlocutòria, de 27 de febrer de 1998, de la Secció Tercera de l'Audiència Provincial de València. En la interlocutòria es determinen els criteris d'indemnització, i s'hi exclou del dret a indemnització tots els perjudicats que van subscriure un conveni transaccional a l'empara dels reials decrets llei 4/1993, de 26 de març, i 10/1995, de 28 de desembre, i els que únicament van optar per efectuar la seva reclamació per la via contenciosa administrativa. Amb data 20 de maig, es produeixen tres interlocutòries noves de l'Audiència Provincial que revisen les quanties establertes en l'annex de la primera resolució que contenia el llistat amb els damnificats amb dret a cobrar i les quanties individualitzades de les indemnitzacions.

D'altra banda, la revisió efectuada per la Delegació del Govern a la Comunitat Autònoma Valenciana, en compliment de la interlocutòria de 27 de febrer, per excloure els damnificats que van formalitzar el conveni transaccional amb l'Administració, ha determinat l'import total de les obligacions que correspon satisfer a l'Estat.

Les diferents circumstàncies per les quals ha passat la situació del procés de Tous i l'aplicació de criteris diversos en les intervencions de l'Administració de l'Estat per rescabalar a través de convenis transaccionals els danys causats per l'esfondrament de la presa, ha provocat greuges entre els damnificats que es van acollir al Reial decret llei 4/1993 i van obtenir una compensació per sota de l'import màxim de rescabament, i els altres que, a l'empara del Reial decret llei 10/1995, van ser compensats de manera sistemàtica amb la totalitat del dit import màxim de rescabament. Davant d'aquesta desigualtat, es considera necessari compensar la diferència que hi ha entre el que s'ha percebut i l'import màxim de rescabament esmentat, i limitar aquesta compensació, tanmateix, als afectats que tinguin una capacitat escassa de generació de recursos i estiguin dins d'una banda de danys que inclogui la majoria d'aquests, ja que no sembla procedent actuar respecte a patrimonis de característiques econòmiques excepcionals i que, per això mateix, han pogut accedir a un altre tipus de solució.

Atès que no hi ha crèdit suficient en els pressupostos generals de l'Estat per a 1998 per fer front al pagament de les indemnitzacions, cal concedir un crèdit extraordinari a la secció 16 «Ministeri de l'Interior» per procedir al compliment de la sentència del Tribunal Suprem, crèdit que es concedeix amb el caràcter d'ampliable per tal d'atendre el pagament dels interessos i de futures indemnitzacions que es puguin produir.

El crèdit extraordinari es tramita d'acord amb el Consell d'estat i amb l'informe previ de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. *Concessió del crèdit extraordinari.*

Es concedeix un crèdit extraordinari per un import de 9.393.184.038 pessetes, per atendre el compliment de la sentència del Tribunal Suprem, a la secció 16 «Ministeri de l'Interior», servei 01 «Ministeri, Subsecretaria i Serveis Generals», programa 223A «Protecció civil», concepte 483 «Per al pagament de les indemnitzacions derivades de l'esfondrament de la presa de Tous, segons la sentència del Tribunal Suprem de 15 d'abril de 1997».

Article 2. *Autorització per ampliar el crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari a què es refereix l'article anterior es consigna amb caràcter ampliable amb la finalitat d'atendre els interessos que es produeixin com a conseqüència del moment que s'efectuï el pagament i, si s'escau, les futures indemnitzacions que es derivin de l'execució de la sentència de 15 d'abril de 1997.

L'autorització de les ampliacions de crèdit correspon al ministre d'Economia i Hisenda.

Article 3. *Finançament del crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari que recull l'article 1 es finança amb Deute Públic, de conformitat amb el que disposa l'article 101 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Article 4. *Rescabament als damnificats acollits al Reial decret llei 4/1993 i cancel·lació d'interessos de préstecs concedits per l'Institut de Crèdit Oficial.*

1. Els damnificats que van ser rescabalats a l'empara del Reial decret llei 4/1993, en una quantia inferior a l'import màxim de rescabament, són compensats per la diferència entre el percebut efectivament i la quantia del dit import màxim de rescabament. La liquidació corresponent s'ha de dur a terme mitjançant l'aplicació del que disposa el Reial decret llei 10/1995.

Aquesta compensació, només la poden percebre els damnificats l'import màxim de rescabament dels quals sigui inferior a 10.000.000 de pessetes.

2. S'autoritza el delegat del Govern a la Comunitat Valenciana per subscriure convenis de col·laboració amb les associacions de damnificats més representatives per gestionar el pagament de les compensacions.

3. S'autoritza la Direcció General de Protecció Civil perquè faci efectiva a l'Institut de Crèdit Oficial la part d'interessos corresponents als préstecs cancel·lats o reduïts en aplicació de les normes establertes als reials decrets llei 4/1993 i 10/1995 i que es van meritjar durant el període de tramitació dels expedients de transacció gestionats per la Delegació del Govern a la Comunitat Valenciana.

4. El pagament de les compensacions que preveuen els punts anteriors es fa amb càrrec al romanent dels crèdits habilitats pels reials decrets llei 4/1993 i 10/1995.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 16 de juliol de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

15683 *LLEI 29/1999, de 16 de juliol, de modificació de la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal. («BOE» 170, de 17-7-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 14/1994, d'1 de juny, va regular per primera vegada en el nostre ordenament jurídic l'activitat de les empreses de treball temporal, que consisteix a posar treballadors a disposició de les empreses usuàries amb la finalitat de satisfer necessitats temporals d'aquestes empreses. L'objectiu de la dita norma va ser homologar la regulació d'aquestes institucions amb les ja existents en alguns països de la Unió Europea, així com garantir el manteniment dels drets laborals i la protecció social dels treballadors contractats per ser cedits per part de les empreses de treball temporal.

Aquesta situació especial de l'empresa usuària respecte al treballador contractat per una empresa de treball temporal es regula també a la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, que incorpora al nostre ordenament, entre altres, la Directiva 91/383/CEE relativa a mesures tendents a promoure la millora de la seguretat i de la salut a la feina dels treballadors amb una relació laboral de durada determinada o d'empreses de treball temporal. En aquesta norma s'estableix que l'empresa usuària és responsable de les condicions d'execució de la feina en tot el que està relacionat amb la protecció de la seguretat i la salut dels treballadors i de les obligacions d'informació en matèria de riscos laborals.

Com a conseqüència dels compromisos assolits en l'Acord interconfederal per a l'estabilitat en l'ocupació, es va proposar al Govern la modificació de la regulació que conté l'article 17 de la Llei 14/1994, proposta que va ser recollida pel Reial decret llei 8/1997, de 16 de maig. Com a drets dels treballadors en l'empresa usuària es regula l'atribució de la representació dels treballadors en missió als representants dels treballadors de l'empresa usuària, a efectes de formular qualsevol reclamació en relació amb les condicions d'execució de l'activitat laboral, en tot el que afecta la prestació de serveis dels treballadors de l'empresa de treball temporal.

No obstant això, i transcorreguts més de tres anys des de la regulació de les empreses de treball temporal al nostre país, aquestes han incrementat notablement l'activitat al mateix temps que els drets laborals i la pro-

tecció social dels treballadors han anat disminuint. Segons el Consell Econòmic i Social, l'elevat grau d'acceptació de la contractació a través d'aquesta via deriva no sols del fet de ser un mitjà més flexible de contractació, sinó també dels menors costos salarials que implica la contractació de treballadors d'empreses de treball temporal, que és el principal incentiu per a la seva utilització. Així doncs, el recurs a la contractació dels treballadors d'empreses de treball temporal no sols constitueix un mitjà per atendre necessitats temporals de l'empresa usuària, sinó que a més a més s'ha constituït en un mitjà de reduir els costos salarials.

Els treballadors contractats per ser cedits a les empreses usuàries no sols han sofert les conseqüències d'una precarietat laboral elevada, derivada del caràcter temporal que aquest tipus de contractació suposa i de la prestació de serveis en diferents empreses per períodes curts, sinó que a més a més els seus salaris es troben molt per sota dels salaris reconeguts als treballadors de l'empresa usuària que efectuen els mateixos treballs o treballs del mateix valor, ja que se'ls apliquen diferents normes pactades.

Per això, aquesta iniciativa legislativa porta a terme una reforma de la Llei 14/1994, d'1 de juny, d'empreses de treball temporal, introduint modificacions en els seus articles 2, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 19 i 20, a fi de garantir al treballador d'aquest tipus d'empreses una seguretat jurídica més gran en la seva relació laboral amb l'empresa usuària. Especialment, s'ha de destacar la modificació de l'article 11 de la Llei 14/1994, que assegura al treballador que presta els seus serveis a través d'una empresa de treball temporal una retribució almenys igual que la del treballador de l'empresa usuària, sens perjudici que per conveni col·lectiu de les empreses de treball temporal s'estableixin retribucions superiors, cas en què serien aplicables aquestes últimes.

Una vegada finalitzat el procés de convergència salarial dels treballadors contractats per les empreses de treball temporal per ser cedits a altres empreses, s'han d'impulsar, preferentment a través de la negociació col·lectiva, les mesures que possibilitin un augment de l'estabilitat en la feina dels treballadors de les empreses de treball temporal, tant els de caràcter estructural com els contractats per prestar serveis en empreses usuàries.

Article únic.

Els articles de la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal, que es detallen a continuació, queden modificats en els termes següents:

U. S'incorporen un segon i un tercer paràgrafs a l'apartat 1 de l'article 2, amb la redacció següent:

«A efectes d'apreciar el compliment del requisit relatiu a l'estructura organitzativa, s'han de valorar l'adequació i la suficiència dels elements de l'empresa per desenvolupar l'activitat que es planteja com a objecte, particularment el que es refereix a la selecció dels treballadors, la seva formació i la resta d'obligacions laborals. Per a aquesta valoració s'han de tenir en compte factors com la dimensió, l'equipament i el règim de titularitat dels centres de treball; el nombre, la dedicació, la qualificació professional i l'estabilitat en la feina dels treballadors contractats per prestar serveis sota la direcció de l'empresa de treball temporal, i el sistema organitzatiu i els processos tecnològics utilitzats per a la selecció i formació dels treballadors contractats per posar-los a disposició en empreses usuàries.